

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 21 Iunie st. v.

Desamăgirile pentru guvernul ungu-
resc se sporesc.

Metropolitul Angyelic a fost impus
Sârbilor gr.-or. din Ungaria cu puterea.
Și legi sancționate și tot a dat guvernul
la o parte, numai ca să-și poată face
cheful.

Ei bine, și-a făcut cheful. Angyelic, pe
care guvernul l-a pus ca pe Sârbi să-i facă
„patriot“, după chip și asemănare, a lucrat,
cât a putut și a știut, pe placul acelor
ce i-au dat mitră și cârjă metropolitană;
a pus ce a știut în mișcare, ca să înlăture
constituționalismul bisericii sale, cu gând
că în chipul acesta mai curând își va pre-
găti turma, pentru de a o da gata pe mâna
șovinismului, ca să facă Maghiari dintr'însa.
Truda de vre-o șese ani n'a produs ceea-ce
a dorit guvernul, stăpânul lui Angyelic,
nici ceea-ce sluga stăpânului a dovedit că
vrea să producă.

Truda însă nu se sfârșește numai cu
ceva negativ. Rezoluțiunea dela Zombor ne
arată și partea ei pozitivă: Sârbi sunt una
pentru-ca să-și apere instituțiunile biserice-
scesci, sunt una pentru-ca să ceară înlă-
turarea păstorului, care cu necredință a
vrut să-i tradeze șovinismului, ce răbșcia
să-i mănânce.

Eată un merit netăgăduit al metro-
politului Angyelic.

Și guvernul, acum la rîndul seu ce
face pentru clientul seu cel devotat, care
a fost gata a jertfi biserica, numai ca să
se arete plăcut inimicilor turmei sale? Face
ce fac toți stăpânii, după-ce nu mai au
lipsă de servitori: le dă drumul; face ce
face fiecare măestru, după-ce vede că in-
strumentul nu mai e de folos: îl aruncă.

Dar' guvernul este deocamdată re-
servat, nu se pronunță. Însă tocmai re-
serva față cu un credincios atât de de-
votat este suspectă și în defavorul credincio-
sului. Și în urma urmelor, chiar și dacă
ar veni guvernul să-i pună, pentru ser-
viciile de până aci, o floricea la ureche,
într'o frasă sau două, Metropolitul cu atâta
ar avè să fie.

Este însă aceasta în armonie cu au-
toritatea, care trebuie să o aibă un Ar-
chiereu?

Între partidele maghiare barierele nu
sunt atât de înalte ca între partidele altor
popoare. Între dinsele totdeauna este o co-
munițăune spirituală și știu unele de
alte. Ear' când se află în fața naționa-
litaților nemaghiare, merg pe față, fără
șfeală mână în mână și se spriginesc
chiar unele pe altele.

Așa ni se arată a fi lucrul și acum,
când Maghiarii stau față în față cu reso-
luțiunea sârbească.

Ved cu toții, din toate partidele ma-
ghiare, foarte bine, că vîrful rezoluțiunii
este îndreptat asupra metropolitului An-
gyelic, dar' nu află cu cale a se pronunța
în favorul clientului lor de altădată. De
a l'apera chiar? de aceasta se pare că nu
se gândesc nici unele.

Alt fenomen caracteristic s'a ivit însă
deja pe orizontul publicistice maghiare.

Sârbi cari mai nainte la tot cuvîntul,
erau porecliți de foile maghiare de omladi-
nisti, ca și Români de daco-romaniști, deja
până acum se pomenesc din partea unor
diare unguresci cu un *Fleisszettel*, am pute
dice, măgulitor. Vîrful rezoluțiunii însă
îndreptate contra metropolitului Angyelic
este trecut cu vederea și se pune accentul
pe aceea, că Sârbi la Zombor au declarat
a fi buni patrioți.

Precum se vede, avem de a face cu o
schimbare de roluri. Agitatorii devin în-
aintea Maghiarilor admisibili în cadrul pa-
trioților, ear' „patrioții escelenți“, când se
cere înlăturarea lor, rămân fără de mân-
găere.

După cum s'au croit însă împregiu-
rările, protectorii de altă dată sînt dispuși
a merge și mai departe.

Se ivesc deja opiniuni, cari impută
metropolitului Angyelic, că după-ce a
ajuns la putere nu și-a dat silința a lucra,
ca să dispară diferențele dintre patrioți
și nepatrioți; de a-i face pe toți patrioți
buni. Din contra — și aceasta ni se
pare remarcabil — el s'a silit a da lucrur-
ilor o față ca și cum el ar ține în frâu
cu toate puterile pe cei pretinși și de-
nunțați de patrioți răi, pentru-ca în chipul
acesta el să se facă indispensabil între ei
și tot așa de indispensabilă apoi să fie sus-
ținerea lui în pozițiunea sa, în mijlocul
Sârbilor.

Ce va să dîcă imputarea aceasta, de
altmîntea meritată, în gura celor ce de
altădată nu sciau cum să glorifice pe dis-
tinsul patriot de pe tronul metopolitan din
Carloviț?!

Este un fel de admonițiune, în
urma căreia, — cine garantează? — că nu
vor urma și alte evenimente, încât mai
pe urmă bietul metropolit, prelîngă ce
are ocară, să mai aibă și paguba în par-
tea sa.

Aceste din urmă, de vor fi de nu vor
fi, sînt particularități, cari în ori-ce cas ră-
mân termurite la anumit loc și la anu-
mite persoane. Cele dintăiu sînt căpete-
nia lucrului și într'acele e de a se căuta
câștigul, pe care-l vedem împreunat cu
manifestațiunea sârbească.

Ori cât își bate capul dl Trefort și ori
cât își dresează servitorii în toate părțile,
când vede la poporațiunile nemaghiare
atâta interes de biserici de o parte, și când
vede opiniunea publică chiar și în țiar-
istica maghiară, nu va îndrăsnî ca așa pe
ușor să le sguđue temelile.

La timp și la loc ar fi așadară, ca acum
și Români gr.-or. să se manifesteze ca și
Sârbi în favorul autonomiei bisericii lor,
despre a cărei existență amenințată se șop-
tesce atât de tare, încât e plină țeara de
asemene șoapte.

Un câștig și mai mare vedem îm-
preunat cu manifestațiunea sârbească în îm-
pregiurarea, că a dat prilej a se com-
bate, în diare unguresci, denunțantismul

care înflorește foarte îmbelșugat și în păr-
țile locuite de Români, în dauna statului.

Câștigul cel neasemănat de mare
însă este, că guvernului i-s'a dat cu o
lecțiune mai mult, ca să cunoască, că nu
este bine când se identifică pe sine cu
statul; că nu este bine să persecute pe
acei ce nu-i acceptază păreri, drept
agitatori contra statului. Guvernul prin
întreprinderi de aceste se pune într'o po-
zițiune falsă, din care nu poate secera de-
cât desamăgiri, cum seceră după „patrio-
tica“ activitate a excelentului metropolit
Angyelic.

Revistă politică.

Sibiu, 21 Iunie st. v.

În 7 Iulie n. se vor începe în
Viena conferențele ministerelor
comune, în cari se vor statorî cele mai
importante base principiale ale conven-
țiunii economice, ce în curînd va
avè să se înnoiască între Austria și Un-
garia. Din acest incident „Bud. Corr.“
face unele expectări și dice între altele,
că nici singuraticile stadii ale acestor
pertractări, nici rezultatele ce probabil se
vor obține prin aceste nu se vor termina
astfel, încât acele să se poată aduce numai
decât la publicitate. Cu toate aceste —
continuă „Bud. Corr.“ — credem, că
guvernele comune precum și singuraticile
guverne din amîndouă părțile vor trebui
înainte de toate să se orienteze asupra
aceleia, că cum se vor desvolta rapo-
artele noastre comerciale-politice cu
Germania în anii următori. Guvernele
noastre trebuie in-
omis să scie precis, că oare noi și de aci
înainte vom avè să ne așteptăm la un
război vamal cu Germania, deoarece în
acest cas am avè să statorim cu totul alt
tarif vamal, decum am face-o, dacă ni
s'ar pune în perspectivă o înțe-
legere perfectă între monarchia
noastră și Germania, ceea-ce o do-
resce și principele de Bismarck, accen-
tuând-o de repeți ori în discursurile
sale cele din urmă. Dacă principele Bis-
marck întru adevăr are intențiunea de a
păși cu monarchia noastră într'un raport
întim economic — și noi vrem să o cre-
dem aceasta — atunci aceasta nu apare
ca o imposibilitate, precum se afirmă în
mod tendențios din unele părți. Fîresce
de o legătură vamală între Aus-
tro-Ungaria și Germania în fața
deosebirii celei mari a rapoartelor vamale
nu poate fi nici vorba; dar' o con-
vențiune vamală între Germania și
Austro-Ungaria poate exista cum se cade.

Cu privire la politica pe care va ur-
mări-o noul cabinet englez în ces-
tiunea egipteană cercurile bine in-
formate sînt de părere, că cabinetul va
aștepta rezultatul misiunii lui Sir Drum-
mond Wolff, care va pleca la Egipt
într'o comisiune specială, ceea-ce nu ră-
mâne fără importanță, dacă ne aducem
aminte, că acest Wolff, care se bucură
în mare măsură de încrederea Tory-ilor,
s'a dus cu începutul războiului turco-rus
la Constantinopol însărcinat fiind decătră
lordul Beaconsfield. Se vorbea, că
Anglia va ocupa din nou Dongola;
aceasta însă până acum nu s'a adevărit,
cel puțin în Viena și în Berlin nu au
nici o cunoștință despre așa ceva. Altcum
chiar dacă s'ar adevări scirea aceasta, nu

s'ar pute privi de o prejudecare în ceea-ce
privesce soluțiunea cestiunii propriie egipt-
tene, deoarece-ce afacerile „egiptene trebuie
totdeauna distinse de cele sudanice“.

„Morning Post“, care trece de organ
special al lui Salisbury s'a exprimat în
privința programului politic al cabinetului,
că lordul Salisbury ar fi făcut alusiune
la programasa în „Carlton-Club“, răs-
pundînd la felicitările aderenților sei urma-
toarele: „Nicio politică fricoasă; o
astfel de politică nu e prudentă, și
poate să fie chiar primejdioasă“.

Precum am anunțat și în numărul
de ieri Depretis a comunicat în 1 Iulie
n. camerei soluțiunea crizei ministeriale și
a accentuat, că ministri actuali vor
rămâne credincioși principiilor
liberale de până acum. Ei sperează,
că prin fapte vor dobândi încrederea
camerei. În ședința aceasta domni Roux,
Fasio și Odescalchi interpelară pe
ministrul-president despre intențiunile gu-
vernului relativ la politica colonială. De-
pretis le-a răspuns, că el va fi soli-
dar cu antecesorul seu dl Man-
cini. Pe viitor va procede după împre-
giurări cu prudență; vîrsta lui, dise, e o
garanță, că el nu e inclinat spre întreprin-
deri cutețate. După aceste ședințele
camerei s'au amănat pe timp nehotărît.

Războiul vamal între Franția și Romania.

„Pester Lloyd“ publică în foaia de
seara dela 30 Iunie n. a. c. cu privire la
războiul vamal dintre Franția și
România o corespondență, pe care a
primit-o dela corespondentul seu par-
ticular din Bucuresci. Cuprinsul
acelei corespondențe e următorul:

„Ca răspuns indirect la protestul Fran-
ciei în contra întroducerii tarifului
autonom modificat dela anul 1876
pentru toate statele, cari nu stau în raport de
convențiune cu România, „Monitorul oficial“ de
ađi a publicat ordinul de executare al ministrului
de finanțe pentru tariful autonom, care la 1 Iulie
conform legii întră în vigoare. În urma acestui
ordin toate produsele importate în România din
statele convenționale; Austro-Ungaria, Rusia,
Elveția, Grecia, Englitera, Italia, Belgia,
Germania și Terile-de-jos trebuie să
fie provădute cu certificate originale, care vor
fi a se presenta oficiului vamal din locul destina-
țiunii, căci la dincontră acele produse vor fi
tractate după tariful autonom modificat dela 1876.
E ușor de înțeles, că acum, când stă deja înainte
ordinul de executare al noiei legi vamale votate
de cameră încă în Martie a. c., nu mai poate fi vorbă
de o amănare a terminului de activisare, și astfel
nota de răspuns a României la protestul Fran-
ciei se va mărgini numai la clarificarea punctului de
vedere juridic în afacerea aceasta și la conte-
starea aruncării, ca și când prin această măsură
vamală ar avè să se execute o lovitură în contra
Franției. Și rezolvarea acestor două misiuni nu-i
va face României greutăți deosebite. Pentru-
că precum Franția a fost îndreptă-
țită a duplica vama pe cereale, în-
tocmai a fost și România în drept, de
a înlătura anomalia legii vamale din
anul 1878, ceea-ce până acum numai
din curtoasie față cu Franția a între-
lăsat a o face, și prin care au fost scurtate
drepturile statelor, cari stau în convențiune cu
România. Tot atât de puțin ar trebui să existe
bănueli asupra îndreptării României chiar acum,
când se află în ajutorul încheierii din nou a celei
mai vechi dintre convențiunile, pe cari în ge-

neral le-a încheiat România, când se află în ajunul de a întreprinde o nouă revisiune a celui mai vechiu tarif vamal pe baza experiențelor făcute în acest interval de timp. Dacă prin modificarea aceasta, care privește pe toate statele și produsele lor, Franța se simte la primul loc atinsă, — nu se poate face pentru aceasta responsabilă România. Căci Franța a avut dela 1878, când anume pe seama ei s'a exmis legea amintită de favor, destul timp de a încheia cu România o convențiune vamală. Dacă aceasta nu s'a întemplat până acum, atunci nici decât n'are să fie România responsabilă, ci Franța, care a făcut imposibilă încheierea unei convențiuni comerciale cu România prin aceea, că a pretins dela guvernul de aici cedări, cari nu convin cu constituțiunea actuală a țării."

O voce maghiară asupra conferenței sârbesci.

"Budapester Tagblatt" dela 1 Iulie n. scrie cu privire la conferența Sârbilor, ținută în Zombor la 27 Iunie n. următoarele:

"Representanții întregii populații sârbesci a țerilor de sub coroana S-tului Stefan adunați în conferența dela Zombor au declarat, că ei vor reprezenta și elupta menținerea curată și nefalsificată a autonomiei naționale-bisericesci. Această esență acelei rezoluțiuni, care s'a propus spre primire și s'a și primit cu unanimitate în conferența Sârbilor din Ungaria dela 27 Iunie n. În această rezoluțiune se spune precis, că în timpul din urmă se plănuiesc din o anumită parte măsuri, cari colidează cu menținerea autonomiei naționale-bisericesci; și accentuându-se în rezoluțiune, că ori-ce violare a dreptului de liberă alegere a Patriarhului are să se facă imposibilă spre liniștirea poporului sârbesc, nu e de loc greu a găci, că mișcarea, ce s'a urnit între Sârbi, e par excellence în contra Patriarhului Anghelici îndreptată. Anghelici a știut să-și asigureze scaunul metropolitan între împregiurări cu totul curioase, în contra voinței poporului, care se manifestase în modul cel mai categoric; pentru intrarea sa în acela, el s'a folosit drept "staffagi" de mijlocul de a imputa mirenilor, fără nici un motiv, că pe ei în ceea-ce privește patriotismul nu se poate omul rădima, și astfel biserica are lipsă de o mână puternică, de mâna sa, spre a-i pute ține în frâu în interesul unității statului ungar. Aceste sunt recriminări fără de nici o treabă față cu aceea, că Anghelici a fost ridicat după toată forma prin numire regală la dignitatea unui Patriarh.

"Anghelici nu e mulțumit cu atâta, că a ajuns pe calea aceasta la oare-care dignitate, pe care credincioșii sei nu voiau să 'i-o dea; ci se nisuesce acum în contul autonomiei bisericeii

sale a nimici influența elementelor mirenesci, cari voiau să-și închidă calea spre scaunul metropolitan. Spre ajungerea acestui scop el se folosește tot de acele mijloace, cari s'au manifestat atât de splendid cu privilegiul alegerii lui de Patriarh, și a țifă schintea neîncrederei, care s'a aprins în cercurile maghiare cu privire la patriotismul credincioșilor bisericeii lui.

"De aceea s'a bătut și în conferența din Zombor un ton, care a dovedit patriotism veritabil și sincer, care mai presus de toate a anunțat cea mai sinceră alipire de patriă. Această împregiurare nu se poate accentua îndestul de tare, dacă își aduce omul aminte că tocmai participanții conferenței sârbesci din Zombor sunt aceia, cari sunt stigmatizați ca trădători de stat pentru-ca să se tănuască vre-o afacere nu prea cinstită a respectivului comite. suprem sau a vre unui solgăbiru. Căci într-adevăr nu e totdeauna o îngrijire onorifică și sinceră pentru idea sfântă a integrității statului maghiar aceea, care are în gură cuvântul: trădător de țeară.

"S'a observat și din partea oficioasă, că dintre notabilitățile cari au inscenat în anul trecut între Sârbi mișcarea, în urma căreia ei au abdis de politica lor exclusivistă națională, n'a luat nici unul parte la conferența din Zombor, că așadar acele elemente în conferența din Zombor s'au alipit fără rezervă la idea de stat ungar, pe care încă în anul trecut în conferența dela Chișinda-mare se îndatinau a o numi ca un ce, cu care nu te poți împăca.

"Dacă așadar oficioșii au observat-o aceasta de tot exact, atunci a sosit acum și timpul de a trage din această observare concluziunile reerute. Dacă așa numiții neîmpăcabili au fost aceia, cari au discutat și hotărât în Zombor, dacă acestia au fost aceia, cari au accentuat la Zombor în discușiunile lor alipirea neînfrângibilă către idea de stat ungar, atunci trebuie să cadă în sfârșit și suspițiunea de mult nutrită ca-și-când lupta pentru drepturile legal inarticulate, ca-și-când aversiunea întemeiată în contra impunerii unui patriarh nedorit — ar fi tradare de țeară. Trebuie să se amuțească încă și o altă voce, vocea denuncianților, care cercă și află în toată opoziția contra unui guvern rășboiu în contra ideii de stat ungar.

"Dacă se va afla în sfârșit un guvern care nu se va identifica atât de mult cu idea de stat, încât în fie-care contrar al seu să privească un contrar al statului, dacă în sfârșit toți factorii normativi se vor conduce în aperețarea nisuițelor autonome ale Sârbilor de o obiectivitate mai strictă, atunci nu va fi departe nici timpul în care nu se va mai vorbi despre agitațiuni primejdioase pentru stat ca despre nisece povesti vechi...."

Pavilionul oriental.

România.

(Urmare și fine.)

"Ce privește industria montană, noi scim, că munții României au același caracter ca și cei ai Ardealului. Cu toate aceste exploatarea munților abia se face. Aceasta până acum se restrânge numai la scoaterea sării și a petrolului, care încă formează un articol de export. Petrolu se scoate în mod primitiv la Băcău, Dimbovița, Prahova și Buzeu. În timpul mai nou s'au descoperit și straturi de cărbuni, din care își acoper căile ferate române trebuințele lor. În masă mai neînsemnată se scoate și aramă, puțin aur din riuri, și din minele de petrară — petrii de moară. Apele minerale ale României consist în partea cea mai mare din pucioasă; ele se analizează mai cu temeu în timpul mai nou.

"Deși obiectele cheramice ce se află în pavilionul oriental nu sunt exemplare de o deosebită valoare, cu toate aceste noi scim, că în multe ținuturi ale României cheramica formează o industrie binisor dezvoltată. Sunt de a se accentua în această privință ținuturile dela Băcău și Gorj. Și o fabrică de porcelan există în România la Sinaia pe proprietatea regelui; tot astfel și mai multe fabrici de sticlă. Se află și afară de aceasta mai multe alte fabrici de sticlă construite de un străin, cari însă în urma inimiciților continue ale vecinilor nu pot aduce venituri.

"În România lucră de altcum mulțioare fabrici moderne, cari s'au construit cu deosebire în cele două centre ale țerii, la București și Galați. În aceste două orașe se concentrează toată activitatea industrială și comercială a țerii.

"Ca reprezentant al industriei de fabrică a României vedem pe stelaj articolii fabricii de aluaturi din Galați; această fabrică produce la an 35.000 chilogr. de aluaturi. Afară de acest stabiliment mai aflăm în Galați și două fabrici de bere, cari produc la an 110.000 vedre de bere. În București este și o societate pentru basalt și o fabrică de gaz cu un capital de întreprindere de 6 milioane franci. Dintre fabricile mai mari amintim încă 3 cuptoare de cărămidă, 4 fabrici de lumini de sêu (cu producțiune anuală de 48.000 chilogr.), 1 fabrică de lumini de cerea (cu o producțiune de 18.000 chilogr.), 4 fabrici de spirit, 5 fabrici de săpun (cu producțiune anuală de 735.000 chilogr.) și herestrul cu vapor amintit deja (Societe anonyme pour l'exploitation de forets et des scieries à vapeur), care s'a ridicat cu un capital fundational de 10 milioane, și susține un comerț însemnat de export; apoi 2 fabrici de apă de soda, 2 topitori de fer și metal, o fabrică de hârtie etc. Toată activitatea aceasta industrială e reprezentată în secțiunea pavilionului oriental prin chibrituri, lumini de stearin și câteva bucăți de săpun.

"După-ce însă toată producțiunea industrială a României nu întrece suma de 40 milioane franci, e foarte natural, că cei mai mulți articoli de industrie se imoartă din străinătate. Industria de casă, pe care o întâlnesc omul în toată țeara, nu se poate nici pe departe măsura cu industria bulgară și sârbescă. Noi nu judecăm industria română după celea ce le vedem în pavilion, întocmai după cum nu am putut lua de punct de plecare această colecțiune nici în judecarea rapoartelor economice ale României, dar' trebuie să constatăm, că industria de casă a României dovedește, în toți ramii ei, un regres. Ne îndoim chiar și despre aceea, dacă peile ornate cu broderii ce atîrnă pe părete sunt lucrate în România deoare-ce în anii din urmă s'au importat în România în mare cantitate blane din Ardeal. Lângă această blană observăm două straițe de lână, unul pestriț, unul alb, pentru țereni, cari sunt lucrate cu gust și sunt relativ eftine. Covoarele ce se află pe părete sunt fabricate de București și sunt lucrate cu totul după mostra bulgară.

"Industria de lemn e reprezentată prin câteva linguri și un fel de lăute.

"În scriinul secțiunii române se află produsele mai fine ale industriei textile. Precând la părete atîrnă cătrînțele lucrate din țesătură mai dură, și alte haine de lână, aci vedem câteva cămeși frumos brodate, rochii și cărpe. Toate aceste obiecte sunt lucrate în forma industriei de casă și dovedesc mare dexteritate. Vedem aci țesături bătute cu fire de metal, țesături de jumătate cu mătășă și un peptărel pompos brodat, țesături de lână cu vergi roșii, un brâu de mătășă în colorile naționale române, un alt brâu cusut cu mărgelă etc. O parte a acestor obiecte dovedește un gust bun, dexteritate și un composit deosebit de colorii.

"Elementul popular în România n'are însă simț pentru înflorirea industriei indigene, și industria de fabrică, care în cea mai mare parte aplică lucrători străini, se află în mâni străine. Românul avut se rușinează a-și da copilul la vre-o măiestrie. Toți nisuiesc după funcțiuni. În scoalele de industrie se crece copiii țerenilor celor mai săraci. Și totuși nu se poate nega că guvernul n'ar face totul pentru promovarea industriei din patriă. El înființează nu numai scoale de industrie, ci aranjează în deosebitele districte expoziții în fie-care an și premiează produsele industriale mai bune cu prețuri însemnate; pe terenul agriculturii încă o face aceasta introducând plugurile de sistemul cel mai bun și premiând vitele cele mai frumoase. Pe scurt statul ia pe terenul industrial și agronomic dispozițiile salutare; numai în comerțu întrece marginile care sunt puse statului și se amestecă în astfel de amănunte, cari numai strică comerțului și așa-țicând îl pune în cătuși.

"Despre liberalul schimb nu e și nici nu poate fi vorba câtă vreme industria României va rămâne în stadiul ei primitiv și până când țeara poate trimite în lume exclusiv numai produsele

Foița „Tribunei“.

Bunica

de Bojena Němcová,
tradusă din limba boemă
de Prof. Dr. Urban Iarnik.
(Urmare.)

La sârbătoarea tuturor sfinților, dimineața, copiii ca de obicei se duceau înaintea bunicii și-și povestiau pe drum: „Ați bunica o să ne aducă luminăruțe din biserică“. Și bunica și aduse luminăruțe. „Dacă nu putem să mergem la cimitir, să jertfim pentru sufletele morților, le vom aprinde acasă“, țise ea. Așa în fie-care an sârba ția morților cu copiii numai în casă. În ziua morților cătră seară luminăruțele aprinse le lipi pe measă, la fie-care numind sufletul, pentru care o aprinde. La urmă mai lipi câte-va fără nume, țicând: „Acestea să arță pentru sufletele acelea, de cari nimenea nu-și aduce aminte“.

"Bunico, eu voiu mai aprinde una și pentru nunta cea nefericită din pădurea de Hertin?"

"Aprinde, aprinde, fetico, rugăciunea noastră poate o să le fie plăcută". Se mai aprinse una, bunica ingenunchia cu copiii la measă și se rugau, până-ce ardeau luminăruțele. „Lumina vecinică să lumineze, să odichnească în pace“, își sfârși bunica rugăciunea, ear' copiii trebuiau să țică: „Amin“.

O săptămână după ziua morților bunica îi destepță pe copii cu vestea, că sf. Martin a sosit călare pe un cal alb. Copiii iute săriră

din paturi, alergară cătră fereastră — si eață, pretundinea era alb. Pe coastă nici pomană de frunță verde, nici pe sălcile de lîngă rîu, nici pe arinii de lîngă riuleț. În pădure erau verți numai moliții și brații, dară crengii lor erau plecați în jos de greutatea zăpadei. Pe sorbul, care sta aproape de casă și pe care mai atîrnau câteva visle înghiățate sețea o cioară și păsările în curte stau în liniște și se uitau cu mirare la noutatea aceasta. Numai vrăbiile săriau vesele pe prispă, mai culegînd ceea ce au lăsat gămile. Măța, întorcîndu-se dela vînat, la fie-care pas își scutura tălpuțele și se grăbia pe cuptor, eară câni, udați până la genunchi, se sbegiau veseli prin curte.

"Zăpadă, zăpadă! bine e așa, o să ne ducem cu sania!" strigară copiii, bineventînd eara, care le aducea earăși alte plăceri. St. Martin le aduse franzele bune și după sf. Martin se făceau scărmanăturile de pene. Lor într-adevăr le plăceau cu mult mai bine sețătorile, fiindcă la sețători aveau mai multă libertate. După-ce scărmanăturile erau aședate în culină în giurul unei mese lungi și se puneau pe measa o înaltă grămadă de pene, ca un mare troian de zăpadă, atunci bunica pe Adela și pe băieți îi gonina mereu mai departe de measă. Odată adecă s'a întemplat, că Ioan, fiind între scărmanătoare, cădă în grămada aceea. Ce larmă s'a făcut, lesne e de priceput. Dela vremea aceasta bunica obișnuia să țică despre cei mici, că nu-i bine să se iee și ei la measă. Ba nici nu le era iertat să se sbeguiască cum se cade în giurul mesei,

nici să sufle, — nici să deschidă ușa prea tare, — îndată-și și ocăriau. Singura bucuria a lor la scărmanăturile acestea era mazerea feartă de jumătate și povestile despre stafii și hoți, despre lumini rătécitoare și despre bărbații de foc. În serile lungi și neguroase, când scărmanăturile și țesătoarele veniau din colibi și câte odată și dintr'un sat într'altul, se auția adeseori: eață s'a arêtat o stafie când aici, când colo, și îndată ce începea cineva să vîrbească despre lucrul acesta, vorba nu se mai sfârșia, căci fiecare cunoscea mai multe asemenea întemplări. Și hoții din Cramolna, ducîndu-se primăvara în temniță și pe carnă venind acasă — oamenii țiceau, că „vin dela studii“, căci totdeauna învêțau ceva acolo, — ei erau adeseori cauza, că oamenii vorbeau despre ei; și vorbind despre ei, începea să se vorbească despre hoți îndeobște, și apoi se spuneau povesti despre haiduci sau hoți de codru. Copiii sețeau ca pescisorii, nu țiceau nici cărc, dar' nici pentru lumea întreagă nu s'ar fi dus după ușa, așa le era de frică. De aceea bunicii nu-i plăcea, când se spuneau asemenea nărođii, dar' câte odată nu era în stare să pună stavilă la giroii vorbelor acestora.

(Va urma.)

Țiganul și nația.

(Urmare.)

În aceea ții seara toată obștia țigănească la porunca lui vaivoda s'a strîns la sfat înaintea bisericeii.

Mare ciorobor, multă înjurătură s'a făcut în acea seară în Puradei. Ear' din sfat a eșit, că toată obștia a mers oblu la casa părintelui Avrinte și acolo într'un glas au cerut dela părintele: să-și iee catrafusele și să se care dela ei, că de nu, nu-i bine!

Zadarnice au fost toate încercările părintelui Avrinte să mulcomească pe Țigani învrăjbiți, că ei țineau una: „iați catrafusele, că de nu, te țiam d'a potoru și te scoatem în deal!“ În sfârșit părintele Avrinte, căruia îi ajunsesse apa la gură, le spuse hotărîrea sa:

"Pe mine vlădica m'o trimis aici, și numai vlădica mă poate scoate. Eu peste voia vlădicii nu es de aici, ori ce ați face voi. Dacă aveți curagi, veniți și mă omoriți, că cel puțin voiu suferi și eu moarte mucenicească pentru o lae țigănească“.

Țicînd aceste, părintele Avrinte a intrat în casă și a închis ușa, lăsându-și turma afară.

"Să mergem dară la vlădica“, strigară într'un glas căpeteniile Țiganilor, și eară s'o făcut ciorobor până decătră ția. Din cioroborul al doilea s'au ales să meargă la vlădica: vaivoda Hampu, pîrgarii: Pirvu Măruntel și Stanciu Boboc, și cu fiștelu Dodu Rupt-din-soare.

Cam pe la 11 oare eșisem din scoală cu ceilalți băieți, când din departare vedem că aleargă spre noi patru călăreți. Toată înfățișarea lor era sârbătorească. În cămeși albe și cu straițe de piele și cu cisme lungi, cu pělării late. Ei dedeau pinteni cailor, ca oameni grăbiți și trecînd

sale brute. Din această cauză s'a lăsat un spirit hotărât protecționist care ne-a făcut și nouă unele neplăceri și au influențat asupra relațiilor noastre cu România în mod neplăcut.

„Dar” nu numai guvernul, și clasele mai înalte ale populației încă desvoadă o activitate, cum nu s'a observat până acum în România. Unele din stabilimentele industriale amintite mai sus își datoresc existența lor acestei mișcări sociale și în timpul mai nou o societate și-a luat de scop cultivarea atât de neglăsată a vermilor de mătăsuță, ceea-ce poate să devină pentru multe ținuturi un izvor de bunăstare. În același mod s'au format societăți și pentru promovarea industriei montane și de pei, carea din urmă și poate arăta rezultate frumoase. Influența salutară a institutelor de credit se vedese deja pretutindene.

„Pe scurt, dacă privim toate instituțiile și întocmirile, căpătăm impresiunea că acest stat tinere a lăpădat caracterul său orientat, avut în decurs de secol și că nu există pe Peninsula-Balcanică un alt stat, care să-i fi însușit în așa măsură civilizațiunea europeană ca România. Fără nici o tranșă și-a pus baza caracterului său de stat deodată pe un nivel european și tocmai aci zace împregiurarea că ochiul critic vede sub aparența exterioară încă câte ceva primitiv, întors și nepotrivit, pământul însă e bun și — deși nu așa curând cum au crezut conducătorii — succesiv și acolo se vor desvolta relațiile într'acolo că instituțiile civilizațoare ale Vestului vor aduce fructele așteptate.

„Tot ceea-ce aflăm frumos și bun în Europa vestică, aflăm în miniatură și în România, dar' la prima privire ni se obtrude convingerea ca Români și-au luat ca model exemplul Franței. Români mai avuți își trimit pruncii lor cu predilecție la scoalele din Franța. În cercurile familiei și în societate s'au introdus datinile franceze. Limba franceză e așa dîcînd limba de comunicațiune în România ceea-ce a și contribuit în mod esențial la nascerea grandomaniei în general lătită. Numai viitorul va dovedi dacă instituțiile de stat ale României zac pe base destul de solide și sănătoase, dacă sînt în stare a purta prelungă cultura generală neînstrăinată a poporului, formele constituționale ale națiunilor celor mai înaintate, sau că Români dau numai aparența exterioară și nu vor fi în stare a pătrunde în ființa internă a tuturor acestor forme.” A. St.

Cronică.

Principele de coroană Rudolf va visita și expoziția din Anvers, unde-i se pregătesc moștenitorului nostru de tron o primire festivă.

Trăsnet. În Galați (lîngă Făgăraș) a trăsnet în 27 Iunie n. l. tr. într'o șură acoperită cu paie aprînd și prefîcînd în cenușă încă două șuri.

prelungă noi fără să ne bage în seamă, se îndreptară oblu la episcopie.

Ajunși aci, cerură cu stăruință să vorbească cu Preasfinția Sa.

Preasfinția Sa ținea sfat cu sftnicii sei, și nu era chip de a pute vorbi cu călătorii. Dar călătorii nu-și perdă cumpătul: își leagă caii de poartă și pun pe un băiat dintre noi să stee de pază, apoi intră deadreptul în sala sfatului, unde era Preasfinția Sa cu încă vr'o 6 preoți și se sfătuiau.

„Să alduiască D-șeu pe Preasfințitul și pe tot cuprinsul d-sale!” — strigară călătorii într'un glas.

Cu puțină este că fețele cele îndrăsnite și hotărîte ale oaspeților nechemați să fi îndemnat pe Episcopul să se scoale înaintea lor, că nu știu pentru-ce atîta cinste!

Destul că episcopul s'a sculat din fruntea mesei, și cu bunătațe i-a întrebat:

— „Ce poftiți, dragii mei?”

„Sîntem dela Puradei, Preasfințitul, începî solia Hampu vaivoda, și am venit să te rugăm să ne iai pe popa și să ne dai altul, că de nu, nu-i bine nici de el, și nici de noi!”

„Așa, Preasfințitul, strigară tovarășii lui Hampu!”

Multă trudă l'a costat pe Preasfinția Sa până a aflat dela Puradei pricina pentru care ei veniseră atîta amar de loc — două țile de călătorie, fiindcă Țigani, prin rostul lui Hampu, în-

Între Rusia și Austria se urmează neșterirea cu privire la regularea modului de exportare a delicuenților și respective a indivizilor fără paspoarte și lipsiți de traiu ai acestor două țeri.

Camera advocațională din Cluj a primit în lista advocaților pe avocatul Dr. Robert Lehman.

Și reformatii se opun. Conventul bisericeii reformat de dincoaci de Tisa a hotărît în ședința sa ținută la 28 Iunie în Sárospatak din nou, că renunță la reprezentarea bisericeii în casa magnaților, până când nu-și va da sinodul votul său în privința aceasta. Totodată s'a decis a nu primi subvențiunea de stat pentru liceul din Sárospatak.

Emeric Balentici — a murit. Telegrama noastră de ieri a adus știrea această, și astăzi aflăm în foile din capitala Ungariei toate amănuntele despre moartea omorîtorului duplu din Haris-Bazar. În urma traiului său excesiv, Balentici au pățimit de slăbiciune de nervi și căduse în urmă într'un adevărat „delirium tremens.” În fantasia sa se ocupa mai ales de detaliile faptei sale și exclama de multe-ori: „Vera a trebuit să moară, pentru-că eu încă mor. Unde e Roza Budai? Sermana fată pe ea nu o mai pot vedea, deoarece ce ea merge în raiu, ear' eu merg în iad!”

Căi ferate. Guvernul român voește să construească în anul viitor linia căii ferate Tîrgoviște-Sinaia. Ansă la construirea aceasta au dat dese întreruperi de comunicațiune pe linia din valea Prahovei prin ploile cele multe, ceea-ce absoarbe sume enorme și împedează și comunicația.

Emigrarea Ovrelor din România. Cetim în ziarul „Tutova” din Bêrlad: „În cursul acestei săptămîni am plecat din nou din orașul nostru vre-o opt familii ovrăesci spre America. Ni se spune că în curînd vor urma și alte familii. De astă dată aceste emigrări nu se fac nici de persecuția nimînui, nici de îndemnul alianței israelite, ci de miseria și lipsa totală de existență a acestor rătăcitori dintr'un loc în altul; mai cu seamă că acești emigranți sînt exclusiv meșteșugari, adică: croitori, ciobotari etc., cari nu mai au de lucru, pe de o parte din cauza crizei ce bîntuie localitatea noastră, ear' pe de alta, din cauză că, grație convențiunii austro-ungare, orașele României sînt inundate de haine și de ciobote austriace, încît abia se mai țin bieții meșteșugari români indigeni, necum să se mai poată preocupă și alți străini, cari isvoresc ca roii” părțile Galiției.”

Cunoscutul bariton român Popovic, care actualmente se află în străinătate, s'a decis să rămîna pentru totdeauna în Viena. D-sa va avea dîlele acestea, după cum anunță „Doina”, o mare audiență la baronul Hoffman, intendant suprem al teatrelor din capitala Austriei.

Iconostasul pentru Curtea de Argeș. Dl A. Leonte du Noiță, arhitectul, care a fost însărcinat cu restaurarea catedralei episcopale dela Curtea de Argeș și care se află actualmente la Paris, a expus în palatul industriei, muzeul artelor decorative iconostasul destinat pentru catedrala dela Curtea de Argeș.

curcau tot hotărîrea obștei: să-l iee, că de nu, nu-i bine nici de el, nici de Puradei.

S'a muncit el Preasfinția Sa, luînd în ajutor sfînta scriptură și învățăturile bisericeii să încredințeze pe solii Puradeilor că sînt în rătăcire, că preotul este nevinovat, — dar' toate înzadar. Solii țineau una și țineau mortii la ea: că popa lor și-a bătut joc de ei și de vaivoda cel mort, că lor nu le mai trebuie nici mort, să-l iee dela ei și să le dea altul.

Ear' când Preasfinția Sa le-a spus că să se ducă acasă, să fie pe pace, să cinstească pe părintele Avrinte, care e om vrednic, că nu le dă alt preot și pe păr. Avrinte nu-l mută din Puradei; că de nu vor fi cu ascultare pe toți îi bagă în temniță, — atunci Hampu uitîndu-se drept în ochii Preasfinției Sale, a dîs: „Bine Preasfințitul: am știut noi că-i ține cu popa; de dus ne-om duce noi acasă, da să ști că nu noi, țestia de aici, ci obștia, pe sufletu d-tale îl taie pe popa d'a potoru și țil trimite în ladă ca să-l îngropi.” „Așa-i Preasfințitul, îl taie d'a potoru și țil trimite în ladă ca să-l îngropi”, — strigară ceilalți trei Puradei, „că așa s'o hotărît obștia.”

„Să ști Preasfințitul, încheiă Hampu cu hotărîre, că mîne noapte când le spunem Țiganilor ce ai hotărît, popa îi pus în ladă, și ce o fi, o fi pe sat și pe sufletu dumitale!” (Va urma).

Actori din România în Bucovina. Scrierile din Botoșani „Românului”, că trupa dramatică a început Vineri reprezentațiunile sale cu Fîntâna Blanduziei. Duminecă, s'a jucat Scînteia, actul II din Ovidiu și Choufleuri. Marți se va juca O scrisoare pierdută. Această trupă a reportat un mare succes în Cernăuți. Înainte de a părăsi acest oraș trupa a fost invitată la judecătoria de instrucție, Morariul, fiul Metropolitului, unde i s'a dat o measă la care a luat parte și Metropolitul; 30 de persoane din cele mai distinse clase ale Cernăuților au luat asemenea parte. — D-na Ar. Manolescu, care era îmbrăcată ca țerancă dela Odobesci, a fost mult felicitată de Metropolit pentru jocul său dramatic în Hamlet și Ovidiu. Tinerimea bucovineană a dat un banchet de adio pentru trupă. S'au ținut multe toasturi. Între altele, un poet basarabean, fiul marelui poet Stamate, a recitat versuri în onoarea tinerimii bucovinene. A doua zi la 1 după ameași, oara plecării pentru Botoșani, peronul gării era ocupat de familia românească, cari plîngeau pentru despărțirea lor de artiști, rostind: fraților nu uitați, că sîntem ca și voi Români. — Surpriza cea mai mare pentru artiști fu când la granița Austriei primîră două telegrame subscrise de Eugeniu Meședer, Stamate, dr. Onciu și alții, prin cari se spunea artiștilor, că le-au furat inima și încă odată îi salută frățesce la granița țerei. Artiștii fiind foarte mișcați de simțimentul Bucovinenilor au trimis de asemenea o telegramă către E. Meședer. Și de astă dată Români din Bucovina au probat vechia dîcătoare: că pe cât sclăvia cearcă să ruineze simțul naționalității, cu atît inima se nobilitează, simțimentele de patrie se desvoadă, și iubirea isbucnesce și mai mult din pepturi.

Cholera în Spania. Din Madrid se scriu următoarele cu datul 26 Iunie n. l. tr. ziarului parisian „les Débats:

„Serviciul telegrafic este foarte neregulat în Spania din cauza furtunelor.

„Cholera a luat proporțiuni mari în provinciile Castellon, Murcia și Valenția.

„Ea a apărut deodată în colegiul militar din Toledo, unde în prima zi au fost 9 casuri; elevii au fost imediat concediați.

„Situația în Murcia este desperată și emigrațiunea continuă. S'au constatat mai multe casuri de moarte grabnică.

„Convocarea consiliului general al provinciei Murcia n'a avut nici un rezultat: nici un consilier nu s'a prezentat. Guvernul a destituit pe toți consilierii.

„Trei portari ai cimiterului din Murcia au murit într'un interval foarte scurt.

„Se crede, că guvernul va cere noue credite pentru a veni în ajutorul orașelor unde flagelul a izbucnit, căci miseria crește.

„Mai mulți medici cred, că desvoltarea epidemiei a fost produsă mai cu seamă de inundațiuni.

„Scăderea veniturilor tezaurului spaniol, în urma situațiunii excepționale în care se află țara, se ridică pentru cele din urmă opt luni la 24 milioane de pesetas.”

În 1 Iulie n. s'au ivit în Spania 526 casuri de moarte, dintre cari 3 cad pe Madrid, 70 pe Aranjuez, 27 pe Alicante, 235 pe provincia Valencia, 39 pe Saragossa și 73 pe Murcia.

Teoria lui Rösler.

Studii asupra stăruinții Românilor în Dacia Traiană de A. D. Xenopol.

Dare de seamă critică.

(Urmare.)

Kekavmenos nu este unicul din timpul său care cunoaște pe Români din stînga Dunării sub numele de Daci. Așa-i numește cu jumătate de secol mai târziu și Ana Comnena, care amintesc mai adeseori poporul Dacilor din stînga Dunării. Sub acest popor ea nu înțelege pe Unguri, cum susține Rösler (Rom. Stud. pag. 84.) ș. a., căci ea dîce despre Daci că: ei locuiesc împreună cu Tracii (Bulgarii) și în dreapta fluviului, pe latura de mează-noapte a Haemului, — ceea-ce nu putea să spună despre Unguri. O confundare a Dacilor cu Ungurii se poate admite la Ana Comnena numai acolo unde vorbește despre domnitorii Dacilor, înțelegînd aici pe regii Ungariei, cari pe timpul ei stăpîneau mai tot teritoriul ocupat pe atunci de Daco-Români. Regii Ungariei sînt numiți numai pentru aceea și domnitori ai Dacilor, pentru-că Daco-Români erau supuși stăpînirii lor. Țeara ungurească însă nu se află numită la Ana Comnena niciodată Dacia, ci numai Ungaria. Nici oastea dacică, ce o amintesc ea în ostirea de 80.000, dusă în anul 1087 de ducele de Peceneg Tzelgu în contra imperului bizantin, nu poate fi privită ca ungurească. Mai târziu ea amintesc pe acești Daci, care apar aici ca fiind în slujbă la Pecenegi, de asemenea ca uniți cu Cumanii, noii stăpîni pe locurile din dosul Carpaților. Acești Daci, supuși înrîuririi stăpînitoare a Pecenegilor și Cumanilor, pot fi identificați atît de puțin cu Ungurii cît și cei dela poalele Haemului; noi îi putem privi pe unii, ca și pe alții, numai ca Români.

Rösler făcînd pe Dacii Anei Comnene Unguri, se sprijinesc pe ficțiunea că ar fi numiți astfel de Chalkokondylas, la care țeara ungurească s'ar afla numită Pannonacia. Cine care cunoaște pe Chalcocondylas nu știe însă că la dînsul Pannonacia nu înseamnă nîmica alta decît Ardealul și că Dacii lui — de aceeași limbă cu Vlachi din Pindos — nu sînt alții decît Daco-Români! El, ca și Ana Comnena, înțelege sub numele de Vlachi numai pe Macedo-Români, ear' Daco-Români sînt numiți Daci. Pe Unguri îi aflăm la Chalkokondylas totdeauna sub numele de Panonia; la nici un scriitor ei nu se află numiți Daci, afară de confuziunea făcută de Ana Comnena în înțelesul sus arătat.

Ce ne împedează deci a înțelege sub Dacii lui Kekavmenos cum și ai Anei Comnene anume pe Daco-Români, ca și Dacii lui Chalkokondylas? Neființa lor în Dacia pe timpul acelor scriitori, nici decum! Pe la meșul secolului XII Români sînt adevărați cu siguranță în stînga Dunării până în vecinătatea Galiției. La începutul aceluiași secol îi cunoaște aici și cronicarul rus Nestor, vecinilor lor, care spune despre dînsii că ei locuiau în părțile Daciei acum la venirea Ungurilor. Această mărturie o dau și toți cronicarii unguresci, cari mai știu pe Români ca locuitori indigeni încă din timpul Romanilor, ca și Bizantinul Kinnamos din secolul XII. Deci nu încape nici o îndoială că pe timpul lui Kekavmenos, contemporan mai vechiu cu Nestor, Români se aflau în Dacia, unde ei erau priviți de toți vecinii lor ca locuitori vechi. În acest înțeles și Daco-Vlachi lui sînt vederați Daco-Români.

Prelungă știrea despre originea acestora, știrea lui Kekavmenos mai conține și altă notiță însemnată proclamată de d. Tomachek ca unicul argument direct pentru teoria lui Rösler. Vorbînd mai departe despre Vlachi din imperul bizantin, Kekavmenos dîce:

„Ei locuiau mai întău lîngă fluviul Dunării și lîngă Sau, care rîu îl numim acum Savaunde locuiesc astăzi Serbii, în locuri întărite și greu de străbătut. Acestora încredîndu-se fățăriau iubire și supunere către vechii împărați, și eșind din forturile lor pustiau țerile Romanilor, deci ei îndignîndu-se asupra lor, cum s'a dîs, îi risipiră. Și ei eșind de acolo, s'au împrăsciați în tot Epirul și Macedonia, ear' cei mai mulți dintrînșii s'au așezat în Ellada.”

(Va urma).

Publicațiune.

O dorință de mult simțită, împlinită! Statutele societății: „Hunedoara, însoțire de anticipațiune și credit în Deva,” cu rezoluțiunea tribunalului regesc din loc ddo 27 Iunie a. c. nr. 2715 sînt ratificate și firma ei, în sensul prescrișelor art. de lege comer. XXXVII din 1875 este împrăsciată.

Aducînd deci această îmbucurătoare împrăgiurare la cunoștința publică pe cale ziaristică, ne ținem de a noastră datorință a semnala totodată, că activitatea însoțirii s'a început cu 1 Iulie n. a. c. și că ședințele consiliului administr. vor avea loc în toată Mercuria dela oarele 2—3 după ameași; ear' știrile se vor face în fiecare Sămbătă dela oarele 11—12 din zi. Depuneri se primesc în toate dîlele.

În urmă se notifică, că foile designate de adunarea constituantă pentru publicările afacerilor însoțirii sînt: „Gazeta Transilvaniei”, „Tribuna” și „Telegraful român”.

Deva, în 2 Iulie 1885.

Dr. Lazar Petco m. p.,

directorul însoțirii.

Alexandru Czura m. p.,

secretarul însoțirii.

1) Vlachi de lîngă hotarele Galiției, amintiți de Nicita Choniates la a. 1194. se aflau după toate indiciile în vecinătatea principatului de Halici, pe unde și anatele rusești amintesc pe Români Bolohoveni lîngă Nistru. (v. Dragoș și Bogdan, „Convorb. lit.” XVIII, 261.) Principatul Bêrladean alui Ivanho Rostislavici, pe temeiul cărui al Xenopol (p. 120) pune așezările acestor Vlachi prelungă Bêrlad, presupunînd fără temei că în această regiune se aflau hotarele Galiției dînspre dependentul (?) principat Bêrladean, numai există la 1164. În asemenea mod ar pute cineva să spună că hotarele Galiției se aflau la Dunăre, admitînd existența principatului Bêrladean în atîrnarea de Halici! Unde ajungem atunci cu mărturia lui Choniates?...

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEL.”

Berlin, 3 Iulie n. Bundesrath-ul discutînd propunerea Prusiei privitoare la succesiunea pe tronul de Braunschweig a declarat regimul ducelui de Cumberland în Braunschweig de incompatibil cu constituția imperului.

Madrid, 3 Iulie n. Regele Alfonso a plecat pe neașteptate la Aranjuez unde cholera grasează în gradul cel mai mare. Regele a cărui suită consistă din doi adjutanți, întreprinde călătorie în calitate de generalissimus al armatei.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar

Extrase din foaia oficială.

Edicte:

Tribunalul din Turda provoacă a se înfățișa interesafii în segregarea pășunatului din comuna Decea-de-Murăș pe 29 Iulie n. la casa comunala.

Trib. din M.-Sighet provoacă a insinua pretenziunile la rămasul după Ionaș Popșa din Apsa-de-mijloc. Termin 45 de zile.

Jud. cerc. din Butin provoacă a insinua pretenziunile la rămasul după Danilă Aliman din Bérza.

Concursuri:

Un post de jude la judecătoria cerc. din Antalfalva, circumscripția tribunalului din Panciova. Termin 4 săptămâni.

Un post de conducător cl. II. la cărțile funduare din Orăștia. Termin 4 săptămâni. Circumscripția tribun. din Deva.

Extrase de concursuri bisericesci-scolare.

Sunt vacante posturile de învățători gr.-or. în comunele:

Bastea-Holdea, cu salariu anual de 166 fl. 40 cr. și adică: a) în bani 80 fl., b) 72 măsuri cucuruz a 22 cupe în boambe, compute după calculul de mijloc cu 1 fl. 20 cr. = 86 fl. 40 cr., apoi cuartir liber și lemne.

Brisnic, cu salariu de 201 fl. și adică: a) în bani 80 fl., b) 80 măsuri cucuruz 96 fl., c) 4 măsuri fasole a 2 fl. = 8 fl., d) folosirea grădinei scolare cu venit curat de 17 fl. și lemne.

Coșesci, cu salariu de 150 fl. solvinți în rate cuartir liber și lemne.

Lăpusnic, cu salariu de 150 fl. solvinți în 4 rate, cuartir liber și lemne.

Lăpugiu-superior cu salariu de 300 fl. solvinți în 4 rate cuartir liber și lemne; apoi venitele din serviciul de cantor.

Lăpugiu inf.-Ohaba, cu salariu anual de 208 fl., și adică: a) în bani 94 fl., b) 95 măsuri cucuruz în preț de 114 fl., cuartir liber și lemne.

Rădulesci-Stregonea, cu salariu de 200 fl. solvinți în 4 rate anticipative, cuartir liber și lemne.

Sécămaș, cu salariu de 153 fl. și adică:

a) în bani 70 fl., b) 50 măsuri cucuruz în preț de 60 fl., c) 4 măsuri fasole 8 fl., d) folosirea a două grădini, cuartir liber și lemne.

Stăncesci-Ohaba, cu salariu de 130 fl., a) în bani 120 fl., b) folosirea a două grădini, cuartir liber și lemne.

Teiu cu salariu anual de 204 fl. și adică: a) bani 100 fl., b) 40 măsuri cucuruz în preț de mijloc 48 fl., c) 26 măsuri grâu în preț 40 fl., d) 3 măsuri fasole 6 fl., e) folosirea grădinei scolare, cuartir liber și lemne.

Tissa cu salariu de 214 fl. și adică: a) bani 110 fl., b) 80 măsuri cucuruz evaluate la 96 fl., c) 4 măsuri fasole în preț 8 fl., cuartir liber și lemne.

Cererile sunt a se adresa oficiului protopresbiterial gr.-or. în Dobra. Termin 30 Iulie st. v.

Bibliografie.

„Foița basericească“. Organ pentru cultura religioasă a clerului și a poporului. Blaj, 1 Iulie 1885. Anul III. Nr. 12. Sumar: Primatul S. Petru celebrat de cătră biserica orientală. — Monarhii din îndurarea lui Dumneșeu. — Comentariul Sântului Toma de Aquino în salutarea ângerească. — Studiul clasicilor pagâni în scoalele creștine. — Sărbătorile superstițioase la poporul nostru. — Varietăți.

Lupta Preotului roman catolic în secolul XIX. Discurs rostit la Primiția neo-ordinatului preot Ioan Serbacu ținut în Ghertamică la 31 Maiu 1885. Prein Dr. Vasiliu Lucaciu profesor. Satu-mare, Tipografia Libera. Prețul 25 cr. Venitul curat este destinat pentru ajutoarea studenților săraci.

Compendiu de istoria naturală pentru scoalele primare de ambele-sexe de S. Mihăleşcu profesor de istoria naturală la liceul din Craiova Aprobata de ministerul cultelor și instrucțiunii publice prin decisiunea cu Nr. 8001 Iunie 20 și publicată în „Munitorul oficial.“ Craiova. Editura librăriei S. Samitca. Prețul 75 bani.

Sciri economice.

Tergul de rimători în Steinbruch. În 1 Iulie n. s'a notat: unguresci bėtrâni grei 35 cr. până 36— cr., unguresci grei, tineri 37.— cr. până 38.1/2 cr., de mijloc 38.— cr. până 39.— cr., ușori 40.— cr. până 41.— cr. marfă țerănească, grea 35.1/2 cr. până 36.— cr., de mijloc 38.— cr. până 39.— cr., ușoară 39.— cr. până 40.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sėrbesci, grei 37.— cr. până 38.— cr., transito de mijloc 37.— cr. până 38.— cr., transito ușori 37.— cr. până 39.— cr., în-grașați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% compenți la gară.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta dela 1 Iulie st. n.

Grâu (din Banat): 72—74 Kilo fl. — până — 74—79 Kilo fl. — până —, (lungă Tizza) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.55 până 9.20, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—97 Kilo fl. 8.45 până 9.10, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.45 până 9.10, (de Bacșka) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. — până —, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.30 până 9.55.

Sēcara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.90 până 7.02 Orđ (nutreț): 60—62 Kilo fl. 6.30 până 6.50; (de berărie) 62—84 Kilo fl. 7.60 până 9.50.

Ovės (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.40 până 6.80. Cucuruz (de Banat): dela fl. 6.20 până 6.25; de alt soi fl. 6.15 până 6.20.

Rapița fl. 11.50 până 12.50; de Banat fl. 11.25 până 12.—

Mălaiu (unguresc): fl. 5.80 până 6.25.

Tempul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 9.11 până 9.13 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 8.35 până 8.37.

Sēcara (primăvară) 69.7/10 Kilo fl. 6.21 până 6.23. Cucuruzul (Maiu—Junie) fl. 6.21 până 6.23.

Rapița (August—Septembrie) fl. 12.— până 12.7/8 Spirt (brut) 100 L. fl. 27.— până 27.50.

Bursa de București.

Cota oficială dela 1 Iulie st. n. 1885.

Table with financial data for the Bucharest market, including items like Renta amort. (5%), Rur. conv. (6%), and various exchange rates.

Bursa de Budapesta

din 2 Iulie st. n. 1885.

Table with financial data for the Budapest market, including Renta de aur ung. 6%, Impurmutul căilor ferate ung., and various exchange rates.

Bursa de Viena

din 2 Iulie st. n. 1885.

Table with financial data for the Vienna market, including Renta de aur ung. 6%, Impurmutul căilor ferate ung., and various exchange rates.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1885.

Large table showing train schedules between various stations like Budapesta, Predeal, Arad, Teiuș, Sibiu, and others, with columns for train types and times.

Nota: Numerii incuadrati cu linii groase insemnează oarele de noapte.